

اختلالات یادگیری

کودکانی که دچار اختلال یادگیری هستند، گروه نامتجانسی را تشکیل می دهند.

این کودکان ظاهری طبیعی دارند، رشد جسمی و قد و وزنشان حاکی از بهنجار بودن آنها است. هوششان کم و بیش عادی است، و به خوبی صحبت می کنند. در خانه نیز خودیاری لازم را دارند و کارهایی که والدین به آن ها واگذار می کنند را به خوبی انجام می دهند، اما وقتی به مدرسه می روند و می خواهند خواندن و نوشتن و حساب را یاد بگیرند دچار مشکلات جدی می شوند.

این کودکان به دلیل نقص در راه های پردازش اطلاعات در مغزشان، عملکرد پایینی را نشان می دهند.

به زبان ساده می توان گفت اختلال یادگیری از تفاوت در مسیر های عصبی و ارتباط آن ها در مغز ناشی می شود، اختلالات یادگیری مشکلاتی هستند که بر توانایی مغز در دریافت، پردازش و ذخیره اطلاعات تاثیر می گذارد.

این مشکلات باعث می شود که دانش آموز کندتر از همسالان خود، مطالب را یاد بگیرد.

اختلال های یادگیری تقریباً همیشه به افت تحصیلی منجر می شود، اما این بدان معنا نیست که کودک دچار افت تحصیلی دارای اختلال یادگیری است. عوامل متعددی در افت تحصیلی نقش دارند، که اختلال یادگیری تنها یکی از آن ها می باشد.

تشخیص اختلال یادگیری:

با توجه به تعاریفی که از کودک دارای اختلال یادگیری گفته شد به نظر می رسد معلمین از جمله اولین کسانی هستند که متوجه اینگونه دانش آموزان می شوند و پس از اینکه روش های گوناگون یاددهی_یادگیری را اجرا می کنند ولی در مورد کودکانی که به موفقیت چشمگیری نمی رسند آنان را به مراکز آموزش و توانبخشی اختلالات ویژه یادگیری هدایت می کنند.

روش های تقویت حافظه کودکان مبتلا به اختلال یادگیری:

سعی کنید در مورد نقاط قوت و ضعف کودکان با او حرف بزنید. به عنوان والدین خواسته‌ی شما این است که کودک خود را با هر روشی که می‌توانید حمایت و پشتیبانی کنید. آگاه بودن کودک از توانمندی‌ها و ناتوانایی‌ها، از نقاط قوت و ضعفی که در خود دارد می‌تواند تغییر چشمگیری ایجاد کند.

به عنوان مثال، گاهی والدین و معلم‌ها از کودکی که در حافظه‌ی کلامی ضعیف عمل میکند، می‌خواهند که نکاتی را که می‌شنود را بارها و بارها تکرار کند، انجام این کار برای کودکی که حافظه‌ی شنیداری و کلامی ضعیفی دارد بسیار مشکل خواهد بود.

راه حل بهتر و ساده‌تر می‌تواند این باشد که از توانایی کودک در حافظه‌ی بصری و بینایی استفاده کنیم و تکالیفی را به او واگذار کنیم که با این توانایی بتواند به خوبی از عهده‌ی انجام دادن آن بر بیاید.

در آموزش کودکانی که دچار اختلالات یادگیری هستند، اولین قدم شناخت مشکلات و توانمندی‌های مخصوص کودک است.

بعد از این کار، شما می‌توانید برای بهتر شدن فرایند یادگیری کودکان؛ از تکالیف و تمرین‌هایی استفاده کنید که در محدوده‌ی توانمندی‌های او قرار بگیرد. سپس سعی کنید در روش آموزش کودک خود بر توانمندی‌هایی که کودک در زمینه پردازش اطلاعات دارد تاکید کنید. برای کودکی که حافظه‌ی بصری، فضایی قوی و کارآمدی دارد، معمولاً استفاده از تصاویر، نمودارها، مثال‌های بصری بهترین روش آموزش است.

این یعنی تاکید بر نقاط قوت کودک برای حل مسئله و یادگیری بهتر و لذت بخش‌تر.

به دنبال روش‌هایی برای جبران نقاط ضعف کودک خود باشید. یکی از بهترین روش‌ها برای جبران نقص عملکرد حافظه، تقسیم بندی اطلاعات و تکالیف و تبدیل آن به بخش‌های کوچک‌تر و ساده‌تر است. این کار به جایگذاری بهتر اطلاعات در حافظه کمک می‌کند. برای شروع آموزش به کودک خود، از دستورالعمل‌های ساده، قابل فهم، کوتاه و کم استفاده کنید.

کودک خود را تقویت کنید.

با کمک معلم مدرسه سعی کنید آگاهی کودک خود را در مورد حوزه ی عملکرد حافظه افزایش دهید، اجازه دهید کودک شما به خوبی بداند در چه زمینه هایی می تواند موفق عمل کند و در کدام زمینه ها کمی مشکل دارد. می توانید کودک خود را برای تمام نکات مثبت و مهارت هایی که دارد تشویق کنید.

بعد از این می توانید از کودک خود دقیقا سؤال کنید که برای درست انجام دادن این کار یا تکلیف از چه روشی استفاده کرده است: (آیا توی ذهنت به عکس یا تصویر خاصی فکر کردی؟ آیا این رو بارها و بارها برای خودت تکرار کردی و ....)

اگر عاملی که به کودک کمک کرده است تا در یک موقعیت درست عمل کند شناسایی شد، آن را به کودک خود یادآوری کنید و به آن توضیح دهید که چگونه می تواند در سایر موقعیت های مشابه نیز از این روش استفاده کند تا عملکرد بهتری داشته باشد.

افزایش آگاهی کودک در مورد روش هایی که می تواند به بهبود عملکرد حافظه اش کمک کند می تواند عامل مهمی در جبران نقاط ضعف عملکردی باشد. اگر کودک هیچ وقت متوجه نباشد که چه عاملی و چه روش هایی می توانند کمکش کنند نمی تواند در مورد موقعیت های مشابه بعدی از آن ها استفاده کند.

در درمان اختلالات یادگیری نوروفیدبک تحول بزرگی ایجاد کرده است

در مورد اختلالات یادگیری، نوروفیدبک به تنهایی پاسخگوست و نیازی به درمان مکمل ندارد. معمولا با کامل کردن یک دوره ی درمانی بهبودی ثابتی حاصل می شود.